

רָא אָדָם, הָרָא הוּא דְכָתִיב, ולימוד התורה הוא מתקן באדם העליון שהוא הז"א (הסולם) וזהו שכתוב בפסוק (במדבר יט) **זאת התורה אדם.** דהיינו שלימוד התורה הוא מתקן באדם העליון שהוא ז"א **וְרָא כָּלִיל שְׂמָא מְפָרֵשׁ,** יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. וז"א כולל את השם המפורש יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה בגי' אד"ם והוא שם מ"ה שהוא השם שבז"א **הַאִי אִיהוּ אֲוִרִיתָא מְזוּנָא לְאָדָם, בְּד' אֲנַפִּין דִּילֵיהּ.** והתורה שהאדם לומד היא המזון לאדם העליון בארבע הפנים שלו שהם כנגד ד' מילויי שם הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן (יהל אור) **מְזוּנָא דְבַעֲרִין, נְהָמָא וְחֲמָרָא וּבִשְׂרָא, וְכָל מִינֵי פִירוֹת,** והמזון של הבהמות שהם הנר"ן החומרניים הם לחם ויין ובשר וכל מיני פירות והם ד' מיני מזון כנגד ד' אותיות של השם הוי"ה שלחם הוא מצד החסד והוא אות י' שבשם הוי"ה ויין הוא מצד הגבורה והוא אות ה' הראשונה שבשם הוי"ה ובשר הוא כנגד הו"ק והוא אות ו' שבשם הוי"ה ופירות הם מצד המלכות שהיא אות ה' האחרונה שבשם הוי"ה (יהל אור) ועל זה נאמר בפסוק (קהלת ז) **זֶה לְעֵמֶת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים.** דהיינו שהוא עשה מזון גשמי לחלק הגשמי של האדם לעומת המזון הרוחני לחלק הרוחני שבאדם.

בלילה צריך האדם לעשות חשבון נפש ויתודה על עוונותיו ויקרא קריאת שמע שעל המיטה

וְצָרִיךְ בַּר נֶשׁ, לְקַרְבָּא בְּכָל לַיְלִיא, קָרְבַּן נַפְשָׁא וְרוּחָא וְנִשְׁמַתָּא דְבַעֲרִין, קָדָם יִי. וצריך האדם להקריב קרבן בכל

לילה שהוא קרבן של הנפש רוח ונשמה הבהמיים שלו לפני ה' **וְיִתְוֹדָה בְּכַפָּה**

מִיַּי וְדוּיַי, דהיינו שיתוודה על עוונותיו בכמה מיני וידויים דע"י זה יוכל לקשר את עצמו למעלה (רמ"ק) **וַיִּסְלַק לֹוֹן בְּמַחְשַׁבְתִּיהָ, קָרְבָּנָא קָדָם יי'.** יעלה אותם במחשבתו קרבן לפני ה' ויקבל על עצמו מסירות נפש (יהל אור) **לְאַפְקָא לֹוֹן בְּקִרְיַאת שְׁמַע, (בְּלֵב אֶחָד) לְקַמֵּי קִדְשָׁא בְּרִידָהוּא,** להוציא את הנר"ן בקריאת שמע שעל המיטה לפני הקדוש ברוך הוא **וַיִּפְיֵק רוּחִיהָ וְדַפְיֵק בְּעֵרְקִין דְּלִבָּא.** ויכון להוציא את רוחו שהיא דופקת בעורקי הלב **נֶפֶשׁ, יְכוּיִן בְּשִׁרְפָתָהּ,** ובנפש שלו יכוון שהוא מקבל על עצמו את שריפתה **וּבְשִׁחִיטָתָהּ,** ואת שחיטתה שהיא מיתת סוף **וּבְנַחֲרִתָהּ, דִּהוּוּ נַחֲרִין פְּהֵנְיָא,** שהיא מיתת חנק (רמ"ק) ויכון כמו שהיו הכהנים נזחרים ומולקים את קרבן העוף **דְּנָדָא הוּא דְכָתִיב וּמֶלֶךְ אֶת רֵאשׁוֹ מִמוּל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל. וְהֵינּוּ חֲנֹק** וזהו שכתוב בפסוק ומלך את ראשו וכו' שהוא כעין מיתת חנק. **וּתְלָתָא מִיתוֹת אֵלִין, הוּוּ פְּמָרָה סוּמְקָא, יְרוּקָא, אוּכְמָא.** ושלושת מיתות הללו שהם שריפה הרג וחנק הם מתקנים את מה שפגם בג' מרות אדומה ירוקה ושחורה **דְּאֵינּוֹן שְׁג' מרות הללו הם בְּפִבְד בְּמָרָה בְּטָחוּל,** בכבד נמצאת המרה האדומה, ובמרה נמצאת המרה הירוקה, ובטחול נמצאת המרה השחורה (יהל אור) **וְאֵינּוֹן בְּתֵלַת קְלִיפִין דְּאַגּוּזָא.** והם כמו שלושת קליפי האגוז וע"י שלוש מיתות של שריפה הרג וחנק הוא מתקן את מה שהוא פגם בשלוש מרות אלו.

בוידוי על העוונות צריך לקבל עליו ארבע מיתות בית דין ובתחילה סקילה
וְקוֹדֵם דָּא, יִתְקַן מְזִבַּח אֲבָנִים, ולפני שהוא מקבל על עצמו את ג'
מתות הללו הוא צריך לתקן את המזבח באבנים דהיינו שהוא צריך לקבל על
עצמו סקילה שהיא באבנים **וַיְכַוֵּן לְמַעֲבְדָהּ סְקִילָה, מִמָּרָה**
חֲזוּרָא, דְּשִׁלְטַת בְּכַנְפֵי רִיאָה, ויכוון לקבל על עצמו מיתת סקילה
שהיא באה לתקן את מה שהוא פגם במרה הלבנה שהיא נמצאת בכנפי הריאה והיא בחינת
הקליפה הרביעית של האגוז וכנגדה היא מיתת סקילה (הסולם) **בְּאֵינוֹן סְרֻכּוֹת**
והיא כעין שליטת הסירכות שהם הסמא"ל והלילי"ת שנעשים ע"י המרה הלבנה שנמצאת
בכנפי הראה (רמ"ק) **דְּאֵלִין בְּעִירָן תְּפּוֹסִין תַּמּוֹן.** שהנר"ן הבהמיים נתפסים
ע"י שגם שמה (רמ"ק) **וּנְחִיתַת אִשָּׁא תְכֵלָא, וַיִּשְׁעֵי לֹזָן,** ואז יורדת
אש של תכלת מהמלכות ע"י מסירת הנפש והיא שורפת ומכלה את הסירכות שבריאה
(הסולם) **וַיְהוֹז חִיוּז וּבְעִירָן וְעוֹפִין דְּכִיִּין, לְקָרְבָּא לֵיִי,** ויהיו
הנר"ן הבהמיים שלו ששורשם בחיות שבמרכבה בבחינת חיות ובהמות ועופות טהורים
להקריב לפני ה' (יהל אור) **וְלִשְׂרִיִּיא שְׁמִיָּה עֲלֵיִיהוּ.** וישרה שמו של הקב"ה
עליהם **בְּהֵוָּא זְמָנָא יִתְקַיִּים בְּהוּ,** ובאותו הזמן יתקיים בהם מש"כ בפסוק
(דברים ד) **וְאַתֶּם הִדְבַקְתֶּם בֵּיִי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים.** כלכם היום לפי
ששורה עליהם שם הוי"ה **וַיְהוֹז כְּסוּסֵיָא דְרָכִיב מְאִרִיָּה עֲלֵיִיהוּ,**
ויהיו כסוס שרוכב אדונם עליהם שהוא סוד האדם שרוכב על הסוס שהוא הוי"ה במילוי
אלפין שעולה בגי' אד"ם (רמ"ק) **דְּדָא הוּא דְכַתִּיב,** וזה מה שכתוב (חבקוק ג)
כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֵיךָ מִרְכַּבוֹתֶיךָ יִשׁוּעָה, שהם נר"ן הבהמיים

שמקריבים קרבן לפני ה' (רמ"ק) ואז גם אותם מרכבות יזכו לישועה (רמ"ק) וְבַהֲהוּא
 זְמַנָּא (תהלים לו) אָדָם וּבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ יי'. ובאותו הזמן יתקיים בהם
 הפסוק אדם ובהמה תושיע ה' שגם את האדם שהוא נר"ן השכליים וגם את הבהמה שהם
 נר"ן הבהמיים את כולם יושיע ה' (הסולם).

גדול הדור שקול כנגד כל בעלי התורה שכולם תלויים בו

וְתִלְמִיד חָכָם אֵיהוּ שָׁקִיל לְכָל מְאֵרֵי תוֹרָה, והתלמיד חכם
 שבדור הוא שקול כנגד כל בעלי התורה שהצדיק הוא נקודה הפנימית
 והמרכזית לכל הנשמות של בעלי התורה וכולם ענפים אליו (רמ"ק) וְהָכִי צָרִיךְ
 לְמַהוּי שָׁקִיל גְּרַמְיָה מְסֻטָּרָא דְאוֹרֵייתָא, וכך הוא צריך שהוא
 יהיה שוקל את עצמו מצד התורה שבו שהם נר"ן השכליים שבו (רמ"ק) וּמְסֻטָּרָא
 דְאֲבָרִים דְגוּפָא, צָרִיךְ לְמִשְׁקַל גְּרַמְיָה לְכָל עַמֵּי הָאָרֶץ.
 ומצד אברי גופו שהם נר"ן הבהמיים שבו (רמ"ק) והוא צריך להראות את עצמו שהוא שקול
 כנגד כל עמי הארץ שהוא אב לת"ח מצד נשמתו והוא אב לכל ישראל מצד גופו (רמ"ק)
 בְּמָה דְאוּקְמוּהּ מְאֵרֵי מִתְנִיתִין, כמו שפירשוהו בעלי המשנה
 לְעוֹלָם יִרְאֶה אָדָם עֵצְמוֹ, בְּאֵלוֹ כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ תְלוּי בּוֹ.
 והוא הצדיק הגדול שכולם תלויים בו לפי שהוא נקודת המרכז לכולם וְיִבְיִין
 בְּנַפְשִׁיהָ וּבְרוּחֶיהָ וּבְנִשְׁמֹתֶיהָ, לְמַעַבְד לִזְן קָרְבָּנִין, עִם
 כָּל בְּנֵי עֲלָמָא. וכאשר הוא מתוודה קודם שנתו על עונו יכוון בנפשו רוחו ונשמתו
 לעשות אותם קרבנות יחד עם כל בני העולם דהיינו שהוא יתוודה בעד כלל עם ישראל